

de instanser, som siger, at der er noget at komme efter, der har ret.

Chefen for Amnesty Internationals danske afdeling siger:

Vi konstaterer nøgternt, at regeringen i dag ved, at der var en risiko for overgreb mod de tilbageholdte. I det lys forstår vi ikke, at man ikke vil undersøge de 31 afghaneres situation.

Amnesty siger, at der var noget at komme efter, FN siger, at der var noget at komme efter, men regeringen vil ikke undersøge det. Det er jo problemet i den her sag.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej, problemet i den her sag er hr. Mogens Jensens problem, nemlig en dyb skuffelse over, at den stærkt opreklamerede Frank Aaen-film ikke kan kaste mere af sig politisk, end den kan.

Regeringen har fremlagt en redegørelse den 13. december. Der har vi svaret på alle de beskyldninger, der er fremsat mod regeringen, alle de påstande, der er kommet frem. Vi fastslår klart, at der ikke er dokumentation for påstandene om, at der skulle være sket mishandlinger af tilbageholdte, der er overdraget til amerikanerne. Det er længe blevet betvivlet af oppositionen, at det skulle forholde sig sådan – man har bl.a. henvist til filmen og et af kronvidnerne i filmen. Nu udtaler den pågældende forhørsleder, Chris Hogan, sig så til medierne og siger: Nej, der fandt ikke mishandling sted. Og der lader hr. Mogens Jensen og alle bare, som om det ikke er sagt, for det passer ikke ind i venstrefløjens kram. Det er det, der er problemet for hr. Mogens Jensen.

Mogens Jensen (S):

Jeg bliver nødt til at sige til statsministeren, at Chris Hogan siger forskellige ting; det kan man se, hvis man går ind i den her sag. Han siger ting, der kan tolkes i den retning, som statsministeren nu her giver udtryk for – specielt efter at han måske, det ved jeg ikke, er blevet irettesat af sine øverstbefalende i forhold til, hvordan man skal udtale sig om den sag. Men han siger forskellige ting. Så der er altså ikke klarhed over, hvad det rent faktisk er, der er foregået.

Jeg vil spørge statsministeren: Kan statsministeren afvise, at alle de rapporter, som vi har set fra FN, de rapporter, vi har set fra Amnesty International, de afhøringsrapporter, der er fra amerikanske forhørsledere, det udsagn, der er fra en dansk tolk, der har overværet de her for-

handling, er rigtige? Altså, mener statsministeren, at disse udsagn og rapporter er forkerte?

Kl. 14.40

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg har allerede svaret på det i flere omgange. Der er, siden vi fremlagde vores redegørelse den 13. december, ikke kommet nye oplysninger, der ændrer på de konklusioner, der er fremført i redegørelsen.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Hr. Holger K. Nielsen som medspørger.

Holger K. Nielsen (SF):

Det er en interessant måde, statsministeren indtager tegningssagen på. Der var jo ingen, der satte spørgsmålstegn ved Jyllands-Postens ret til at bringe de her tegninger. Den del var vi fuldstændig enige om; der er ytringsfrihed i det her land. Det, vi kritiserede statsministeren for dengang, var, at han ikke ville forholde sig til tegningerne indholdsmæssigt. Det ville han ikke, for som han sagde: Hvis jeg gør det som statsminister, blander jeg mig i ytringsfriheden, og det vil jeg ikke.

I den her sag er det tilsyneladende helt, helt anderledes. Ytringsfriheden er der, siger statsministeren, men jeg er alligevel nødt til at blande mig i konkrete programmer i Danmarks Radio. Kan han ikke se, at der er en afgrundsdyb forskel på, hvad han sagde dengang, og hvad han siger i dag?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej, tværtimod, og det er virkelig bekymrende, at hr. Holger K. Nielsen ikke klart kan se forskellen. I sagen om tegningerne var der tale om, at en række kræfter, herunder kræfter udefra, fremmede magter, ville have taget initiativer, der kunne begrænse pressens muligheder for at bringe tegninger og andre ting frit. Det er utroligt afgørende, at man i sådan en sag står behårdt og klippefast på ytringsfriheden.

Det her drejer sig ikke om et mediums ret til at bringe oplysninger. Det er der ikke nogen der kritiserer, det er der ikke nogen der forsøger at begrænse. Vi siger blot, at når vi bliver angrebet – og det er der jo tale om her – som regering, så har vi ret til at forsvare os, vi har ret til at sige vores mening: at de oplysninger, der bliver brugt i anklagerne imod os, er forkerte. Og der må jeg da sige, at jeg synes, det er et fundamen-